

[Tove Nielsen.]

at han ikke ønsker at støtte vores ændringsforslag, men ønsker, at man skal have en fornyet forhandling imellem anden og tredje behandling.

Det, jeg egentlig kunne have ønsket mig, var, at hr. Lembourn også havde sagt noget om selve sagens substans. Hvilke tanker gør hr. Lembourn sig med hensyn til adgangskravene til gymnasiet? For det er jo også det, det i allerhøjeste grad drejer sig om. Jeg forstår, at det har hr. Lembourn ikke så meget indblik i, at han føler, det er rimeligt at indvie folketinget i det på nuværende tidspunkt.

Men jeg skal da trøste hr. Lembourn med, at han har ret i, at der er mange, som slet ikke er så kompromisløse, som nogle åbenbart vil gøre dem til. Vi er naturligvis indstillet på at få en fornuftig løsning, og kan vi ikke klare den i dag, så må vi klare den mellem anden og tredje behandling.

Derfor synes jeg også, det er noget uheldigt for et samarbejde, at ministeren starter med at sige, at venstre har foretrukket et samarbejde med fremskridtspartiet; man har ikke villet samarbejde med socialdemokratiet og de radikale. Skal vi ikke snart høre op med den snak. Det er nu engang sådan, at man fremsætter de synspunkter, som man mener er de rigtige, og man tilslutter sig det sammen med dem, der mener det samme, uanset — sådan har vi det i hvert fald — hvilke partier det drejer sig om. Jeg kunne lige så godt sige — men jeg synes bare, det er en mærkelig måde — at socialdemokratiet åbenbart foretrækker at gennemføre noget sammen med f. eks. kommunisterne og VS. Jeg synes bare, vi skal holde os fra sådanne argumentationer og holde os til det rent saglige.

Derfor vil jeg sige også til fru Lone Dybkjær, at jeg er da glad for at få at vide, at det radikale venstre ikke går ind for den frie adgang til gymnasiet. Det ville bare være lettere for os andre at finde ud af, at de radikale ville være med til at opstille nogle krav, hvis de radikale i betænkningen havde bidraget med nogle bemærkninger, for indtil nu står det altså sådan, at man foretrækker lovforslaget uden disse krav.

Jeg skal håbe på, at vi får det bedst mulige ud af det, og at vi i hvert fald ikke

medvirker til at sænke det faglige niveau på gymnasiet, for det kan vi ikke forsvare.

Formanden:

Der må være mere ro i salen og specielt i sidegangen.

Eva Rothenborg (FP):

Jeg vil gerne have lov til at sige til fru Kristine Heltberg, at begrebet sort reaktion, det er efterhånden en overfladefloskel, der ikke hører hjemme nogen som helst steder andre end dér, hvor vi kunne kalde det „rød aktion“. Kald det hellere sund reaktion, for det betragter vi det som. Vort syn har rødder langt ind i den danske befolkning, og det ved fru Kristine Heltberg også.

Det er fuldstændig rigtigt, at gymnasiet ikke skal stå stille, men som fru Kristine Heltberg rigtigt hævder, er gymnasiet en del af de 16-19-åriges uddannelse, og den må ses som en helhed, hvor nogle elever har evner for det ene, og nogle har evner for det andet. Men det kræver, at der er noget andet at tilbyde, og det er dér, vi vil hen. Gymnasiet skal ikke bruges som opmagasineringsanstalt for elever, der må vente på alternativer.

Formanden:

Jeg synes, det er flovt, at jeg gentagne gange skal bede om ro i salen. Det er mest flovt for tilhørerne dernede i salen.

Eva Rothenborg (FP):

Gymnasiet skal ikke bruges til opmagasineringsanstalt for elever, der står og venter på de alternativer, der altså endnu ikke findes.

Til hr. Freddy Madsen vil jeg gerne sige med hensyn til realeksamen, at hr. Freddy Madsen kender fremskridtspartiets holdning til den, og den kan vi komme tilbage til i næste forhandling.

Med hensyn til min clairvoyance, så nævner hr. Freddy Madsen Christiania. Mit spørgsmål var et helt teoretisk spørgsmål. Jeg må måske få lov til at citere Goethe:

„Gau, teurer Freund, ist alle Theorie und grün des Lebens goldener Baum.“

Besværlighederne i gymnasiet stammer først og fremmest fra folkeskolen, og det er eleverne, der bliver taberne dér.